

ČAKANIE NA INŠTRUKCIE

Daj mi znat', ó, Hospodine, svoje cesty; vyuč ma svojim stezkám! Daj, aby som chodil v tvojej pravde a vyuč ma; lebo ty si Boh môjho spasenia; na teba očakávam každý deň. Žalmy 25:4,5

V príklade o vstupe na nepriateľské územie som použil príklad armády. Odpoveď na otázku, prečo sa zastavil jej postup, bola: „Čakáme na zásoby.“ Odpoveďou rovnako mohlo byť aj: „Čakáme na inštrukcie“, alebo „Čakáme na rozkazy“.

Pokiaľ nedostali poslednú depešu s konečnými rozkazmi vrchného veliteľa, armáda by sa neodvážila napredovať. Podobne je to aj v živote kresťana: rovnako dôležité ako **čakať na zásoby a zaopatrenie** je aj **čakanie na inštrukcie**. Pozrite sa ako krásne to vyzerá v Žalme 25:3 - **A tak sa ani nebude hanbiť nikto z tých, ktorí očakávajú na Teba; hanbiť sa budú tí, ktorí neverne robia bez príčiny.**

Pisateľ poznal a preveľmi Boha miloval a premýšľal o zákone dňom i nocou. Avšak vedel, že toto nestačí. Vedel, že na to, aby správne duchovne pochopil pravdu a aby ju správne aplikoval vo svojich špecifických životných situáciách, potrebuje priame vyučenie od Boha.

Tento žalm je jedinečný kvôli tomu, že sa v ňom opakuje pocit,

že potrebujem Božie vyučenie a detská dôvera, že to vyučenie aj dostanem. Študuj tento žalm, kým sa tvoje srdce nenaplní týmito dvoma myšlienkami – absolútnou potrebou Božského vedenia a absolútnou istotou, že ho dostaneš.

Tieto myšlienky vysvetľujú, ako dokázal povedať: **Na Teba očakávam každý deň (celý deň, verzia KJV)**. Očakávanie vedenia – čakanie na inštrukcie celý deň je veľmi požehnanou časťou čakania na Boha.

Otec v nebi sa tak zaujíma o svoje dieťa a tak veľmi túži mať jeho život vo svojej vôli a svojej láske v každej chvíli, že je ochotný viesť a držať toto vedenie vo svojej ruke. Vie, že sme neschopní robiť to, čo je sväté a nebeské, pokiaľ to len On neurobí v nás, takže Jeho požiadavky sa stávajú zároveň zaslúbeniami toho, čo On urobí, keď bude nad nami bdieť a viesť nás celý/každý deň.

Nielen v špeciálnych ťažkostiach a časoch, keď sme zmätení, ale rovnako počas úplne obyčajného dňa, sa môžeme na Nehu spoľahnúť, že nás vyučí svojim cestám a ukáže nám svoje chodníky.

Čo je potrebné z našej strany, aby sme prijali toto vedenie? Jedna vec: čakať na inštrukcie, čakať na Boha. **Na Teba očakávam každý/celý deň.** Počas našich modlitieb chceme jasne vyjadriť, že si uvedomujeme potrebu Jeho pomoci a vieru v to, že nám ju dá. Chceme si byť vedomí svojej nevedomosti o tom, čo by mohlo byť tou Božou cestou a potreby, aby v nás zasvietilo Božie svetlo, pokiaľ naša cesta má byť ako to slnko, ktoré žiari viac a viac až po najvyšší bod na vrchole dňa.

A chceme pokojne čakať pred Bohom v modlitbe, kým nás nenaplní tá hlboká uistenosť plná oddychu - a bude nám daná - **pokorných vyučuje svojej ceste** (Žalm 25:9).

Na Teba očakávam každý/celý deň. Tá špeciálna poddanosť Božiemu vedeniu v našom čase modlitieb nás musí pripaviť a musí vyústiť

do zvyku neustále sa dívať smerom hore, celý/každý deň. Tak jednoduché, aké je to človeku, ktorý má oči, kráčať celý deň vo svetle slnka, rovnako jednoduché a príjemné sa to môže stať duši, ktorá si zvykne čakať na Boha a v tomto čakaní kráčať celý deň v radosť z Božieho svetla a vedenia.

To, čo potrebujeme na pomoc k takémuto životu, je len jedna vec: skutočné poznanie - viera v Boha ako jediný zdroj múdrosti a dobroty; Boha, ktorý je neustále pripravený a túži byť všetkým, čo by sme kedy potrebovali.

Áno, potrebujeme to jedno. Ak dokážeme vidieť Boha v Jeho láske a ak veríme, že On čaká, aby mohol byť milostivý a bol naším celým životom a aby všetko v nás robil On, tak toto čakanie na Boha sa stane našou najvyššou radosťou; prirodzenou a spontánnou odpoveďou nášho srdca na Jeho úžasnú lásku a slávu!

*"len očakávaj mlčky,
moja duša, na Boha!"*